

Наредба № 61 от 9 май 2006 г. за условията и реда за идентификация на животните, регистрацията на животновъдните обекти и достъпа до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните обекти

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ

НАРЕДБА № 61 от 9 май 2006 г.

за условията и реда за идентификация на животните, регистрацията на животновъдните обекти и достъпа до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните обекти

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се определят:

1. условията и редът за идентификация на животните;
2. условията и редът за регистрацията на животновъдните обекти;
3. видът на ушните марки и кодовата система за маркиране;
4. достъпът до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните животновъдни обекти;
5. минималният брой проверки във връзка с идентификацията на животните.

Чл. 2. Идентификацията на животните и регистрацията на животновъдните обекти се извършват за:

1. гарантиране на здравословното състояние на животните и безвредността на продуктите, получени от тях;
2. контрол върху заразните болести, наличието на остатъци от ветеринарномедицински продукти (ВМП) и техногенни замърсители чрез проследяване произхода на животните;
3. гарантиране обратното проследяване на животните до животновъдния обект на произход;
4. изпълнение на държавната профилактична програма;
5. прилагане на ограничителни мерки за ликвидиране на възникнали заразни болести.

Чл. 3. (1) Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) е официалната компетентна служба за идентификация на животните, която поддържа компютризирана информационна система за въвеждане на данни за идентифицираните животни, техните собственици и регистрираните животновъдни обекти.

(2) Идентификацията на животните и регистрацията на животновъдните обекти се извършват от НВМС.

(3) Лицата, участващи в идентификацията на животните, преминават курс на обучение, организиран от НВМС.

Чл. 4. (1) Системата за идентификация на животните и регистрацията на животновъдните обекти е част от интегрираната система за администриране и контрол съгласно чл. 30, ал. 2, т. 3 от Закона за подпомагане на земеделските производители и се изгражда въз основа на:

1. индивидуални средства за идентификация на животните;
2. индивидуални паспорти за идентифициране на едри преживни животни (ЕПЖ);
3. актуален регистър за всеки животновъден обект;
4. компютризирана информационна система (електронна база данни);
5. документи за придвижване на животните.

(2) За осъществяване на дейностите по идентификацията на животните НВМС:

1. осигурява ушни марки и разпределянето им в животновъдните обекти;
2. осигурява паспорти;
3. изгражда и поддържа регистри.

(3) Средствата за идентификация:

1. се поставят преди животните да напуснат животновъдния обект, в който са родени;
2. съдържат индивидуален идентификационен код до 16 знака;
3. не могат да бъдат премахвани без разрешение от НВМС;
4. не могат да бъдат заменени или използвани повторно;
5. се подменят с нови, при условие че са загубени, са станали нечетливи, не отговарят на изискванията по ал. 6;
6. се разпределят, раздават и поставят по начин, определен в инструкция, издадена от генералния директор на НВМС.

(4) Подменените средства за идентификация се записват в регистъра на животновъдния обект от собственика му, като се посочва връзката с предишната идентификация на животното. Това изискване се отнася и за средствата за идентификация, поставени в държави - членки на ЕС, или в трети страни.

(5) Националната ветеринарномедицинска служба може да разреши подменящите средства за идентификация да носят различен код, при условие че не се нарушава обратното проследяване на животните.

(6) Когато ушна марка се използва за идентификация, тя:

1. е одобрена от НВМС;
2. е изработена от гъвкав, пластичен материал;
3. е защитена от фалшифициране, лесно се разчита през целия живот на животното и не може да се заличава;
4. не може да се използва повторно;
5. е направена така, че при поставяне на животното да не причинява болка или вреда;
6. се състои от две части - "мъжка" и "женска";
7. надписът ѝ започва с NVS (Национална ветеринарномедицинска служба), последвано от ВГ и съдържа цифров код до 12 знака.

(7) Ушна марка, която се поставя на мястото на загубена или повредена, съдържа същата информация като старата, като се добавя и римска цифра, показваща поредния номер на подмяната:

1. двете части на марките за ЕПЖ съдържат една и съща информация;
2. двете части на марките за ЕПЖ са с минимални размери 45/55 mm и надписите са с минимална височина 5 mm.

Чл. 5. (1) Чистопородните и хибридните животни се маркират и с допълнителна ушна марка от организациите по чл. 8, ал. 2 от Закона за животновъдството.

(2) Ушната марка по ал. 1 се одобрява от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството.

Чл. 6. (1) Националната ветеринарномедицинска служба осигурява достъп до базата данни по чл. 4, ал. 1, т. 4 на представител на Европейската комисия при поискване, както и на всички заинтересувани лица. Националната ветеринарномедицинска служба осигурява защита на информацията в системата срещу неправомерно ползване или изменение.

(2) Юридическите лица и едноличните търговци, които искат достъп до електронната база данни, подават до регионалната ветеринарномедицинска служба (РВМС) заявление, съдържащо следните данни:

1. наименование;
2. код по БУЛСТАТ;
3. седалище и адрес на управление;
4. телефон за връзка, факс, GSM, електронен адрес;
5. кратко описание на целта, за която се иска достъп до електронната база данни.

(3) Извън случаите по ал. 2 НВМС осигурява непрекъснат достъп по електронен път до базата данни по чл. 4, ал. 1, т. 4 на разплащателната агенция и при поискване ѝ предоставя безвъзмездно и своевременно документите, свързани със системата.

(4) Физически лица, които искат достъп до електронната база данни, подават до РВМС заявление, съдържащо следните данни:

1. имената и единен граждански номер на лицето;
2. код по БУЛСТАТ - ако има;
3. адрес на лицето;
4. телефон за връзка, факс, GSM, електронен адрес;
5. кратко описание на целта, за която се иска достъп до електронната база данни.

(5) Националната ветеринарномедицинска служба информира Европейската комисия и държавите членки за системата за идентификация на животните и регистрацията на животновъдните обекти, която се използва от Република България.

Чл. 7. (1) Не се разрешава придвижване до пазари, кланици, изложби, състезания и други животновъдни обекти и населени места на неидентифицирани по реда на тази наредба животни.

(2) Не се разрешава използване на общински пасища и водопои от неидентифицирани по реда на тази наредба животни.

(3) Не се разрешава реализация на продукцията, добита от неидентифицирани по реда на тази наредба животни.

Чл. 8. (1) Всеки собственик на животновъден обект, с изключение на лицата, транспортиращи животните:

1. съхранява и води актуален регистър по чл. 4, ал. 1, т. 3;
2. информира официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, за всяко постъпило или напуснало обекта животно, за всяко раждане и смърт, както и за датите на тези събития в срок до 3 работни дни от настъпването им;
3. по искане на НВМС предоставя цялата информация, свързана с произхода, идентификацията и когато е възможно - местонахождението на животните, които той притежава, придвижва, търгува или коли.

(2) Регистърът в животновъдния обект се води по утвърден от НВМС образец на хартиен носител или в електронен вид и се съхранява за период не по-малък от 3 години, като се представя на НВМС при поискване.

(3) Регистърът на животновъдния обект по чл. 4, ал. 1, т. 3 съдържа най-малко следната информация:

1. регистрационен номер на животновъдния обект, адрес и географски координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на обекта;
2. собственик на животновъдния обект - трите имена, постоянен адрес и ЕГН за физическо лице и наименование, седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическите лица и едноличните търговци;
3. идентификационен код на животното;
4. дата на раждане;
5. пол;
6. цвят на косъма;
7. порода - при племенни животни, вписани в родословните книги или зоотехническите регистри на развъдните асоциации и Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството;
8. дата на смъртта (клането) на животното в обекта;
9. при напускане на обекта - имената, постоянен адрес и ЕГН на новия собственик за физическо лице и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец или регистрационния номер на обекта на местоназначение на животното; дата на отпътуване;
10. при доставка на нови животни - имената, постоянен адрес и ЕГН на предишния собственик за физическо лице и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец или регистрационния номер на обекта на произход на животното; дата на пристигане в обекта;
11. номер на ветеринарномедицинското свидетелство за придвижване, с което животните са пристигнали в обекта;
12. информация за заместване на индивидуалните средства за идентификация;
13. имената и подпис на извършили проверката на регистъра, дата на проверката.

(4) Регистърът по чл. 4, ал. 1, т. 3 може да се води в електронен вид, при условие че животновъдният обект има достъп до електронната база данни. В този случай не се изисква водене на регистъра на хартиен носител.

(5) Достъпът на животновъдния обект до електронната база данни се осигурява след подаване от собственика му в РВМС на заявление, което съдържа:

1. регистрационен номер на животновъдния обект;
2. код по БУЛСТАТ - ако има;
3. трите имена, ЕГН на лицето, отговорно за воденето на електронния регистър на животновъдния обект;
4. адрес на лицето;
5. телефон за връзка, факс, GSM, електронен адрес.

(6) Лицата, имащи достъп до електронната база данни, преминават курс на обучение, организиран от НВМС.

Чл. 9. (1) Националната ветеринарномедицинска служба съхранява и поддържа актуален електронен регистър на всички животновъдни обекти, в които се отглеждат животни, попадащи в обхвата на наредбата.

(2) В регистъра по ал. 1 се съдържа информация за:

1. регистрационните номера на животновъдните обекти, адрес и географски координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на обекта;
2. трите имена, адрес, ЕГН и професия на собствениците на животновъдните обекти за физически лица и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец;
3. видовете животни, които се отглеждат в животновъдните обекти;
4. трите имена, адрес, ЕГН и професия на собствениците на животните и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец;
5. номерата на средствата за идентификация, чрез които се осигурява проследяване на животните до животновъдния обект на произход;
6. вида на продукцията (месо, мляко);
7. резултата и датата на последната проверка по реда на чл. 25 за дребни преживни животни (ДПЖ);
8. допълнителни данни във връзка със здравословното състояние на животните - възбрани и др.;
9. всяко придвижване или транспортиране на животни - номерата на индивидуалните средства за идентификация, регистрационни номера на животновъдните обекти на произход и местоназначение, както и датите на отпътуване/пристигане.

(3) При подаване на заявление по чл. 137 или чл. 228 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД) данните се използват за регистрация на обекта в електронния регистър, ако обектът не е бил регистриран до момента или са настъпили промени в данните.

(4) Официалният ветеринарен лекар сверява данните от заявлението по чл. 137 или чл. 228 ЗВД, дава регистрационен номер на обекта, ако той няма такъв до момента, и го завежда в електронния регистър по ал. 1 като животновъден обект/кланица.

(5) Кодовият регистрационен номер на обекта по ал. 2, т. 1 се състои от осем цифри и се образува от пощенския код на населеното място, в землището на което се намира обектът, и поредния му номер при първоначалното му вписване в регистъра по ал. 1, разделени с тире. Когато няколко населени места имат един и същ пощенски код, към него се добавя и главна буква от българската азбука, различна за различните населени места.

(6) Кодовият регистрационен номер на обекта се дава еднократно и остава постоянен независимо колко броя и вида животни се регистрират в този обект или на колко собственика принадлежат.

(7) Животновъдните обекти се заличават от регистъра по ал. 1 след изтичане на 3 последователни години, през които в обекта постоянно или временно не са държани, настанявани или отглеждани животни.

Чл. 10. (1) При придвижване или транспортиране на животни на територията на Република България те се придружават от ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване, а за ЕПЖ и от ветеринарномедицински паспорт.

(2) Свидетелството по ал. 1 е по образец, одобрен от НВМС, и се попълва от регистрираните във ветеринарния участък ветеринарни лекари.

(3) Свидетелството по ал. 1 съдържа следната информация:

1. регистрационен номер на животновъдния обект на произход;
2. трите имена, адрес и ЕГН на собственика на животновъдния обект на произход за физическо лице и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец;
3. брой и идентификационните номера на транспортираните животни;
4. регистрационен номер на животновъдния обект по местоназначение или трите имена, адрес и ЕГН на следващия собственик на животните за физическо лице и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец;
5. регистрационен номер на клиницата или адрес, име и местоположение на клиницата при животни, предназначени за клане;
6. трите имена, ЕГН и номер на разрешителното на превозвача и данни за транспортното средство;
7. дата на отпътуване;
8. подпис на собственика на животните.

(4) Собственикът на животновъдния обект по местоназначение съхранява ветеринарномедицинското свидетелство за придвижване най-малко 3 години от датата на издаването му. При поискване представя копие от него на НВМС.

Чл. 11. (1) Собствениците на животновъдни обекти:

1. предоставят при поискване от НВМС информация относно произхода, идентификацията на животните, които са отглеждали, транспортирали, продавали, заклали за собствена консумация или са умрели през последните 3 години;
2. представят на ветеринарния лекар, отговарящ за пазара или събирателния център, ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване на животните, а за ЕПЖ - и ветеринарномедицински паспорт.

(2) Данните от ветеринарномедицинското свидетелство за придвижване се въвеждат в електронната база данни от ветеринарния лекар, отговарящ за пазара или събирателния център.

(3) Собствениците на животновъдни обекти в срок 30 дни уведомяват НВМС за всяка настъпила промяна в личните им данни или в данните на обекта.

Раздел II

Идентификация на едри преживни животни

Чл. 12. (1) Всички ЕПЖ в животновъдния обект се идентифицират с по една ушна марка на всяко ухо, одобрена от НВМС.

(2) Двете ушни марки съдържат еднакъв уникален идентификационен код, който дава възможност за индивидуално идентифициране на всяко животно, както и на животновъдния обект, в който е родено.

(3) Ушните марки съдържат следната информация: кода на Република България "BG", кода за съответната област и 6-цифрен пореден номер.

(4) Едрите преживни животни се идентифицират до 20-ия ден след тяхното раждане, но при всички случаи идентификацията се извършва преди да са напуснали животновъдния обект, в който са родени.

(5) Едрите преживни животни, предназначени за културни и спортни събития, с изключение на панаири и изложби, могат да бъдат идентифицирани по реда на чл. 19.

Чл. 13. (1) При обмен или внасяне на ЕПЖ в Република България от трети страни те се идентифицират по чл. 12 в срок до 20 дни от извършване на проверката на входящия граничен инспекционен ветеринарен пункт (ГИВП), но във всички случаи преди да напуснат животновъдния обект, в който са внесени. В регистъра на животновъдния обект и в електронната база данни се записват и идентификационните номера на страната на произход, като старото идентификационно средство не се премахва.

(2) При обмен или внасяне на ЕПЖ, предназначени за клане в срок до 20 дни от извършване на проверката на входящия ГИВП, не се прилагат изискванията по ал. 1.

(3) При внасяне на ЕПЖ от държава - членка на ЕС, или от трета страна оригиналната ушна марка се запазва.

Чл. 14. (1) Националната ветеринарномедицинска служба издава ветеринарномедицински паспорт на всяко ЕПЖ в рамките на 14 дни:

1. от известяването за неговото раждане;
 2. при смяна на собственика му;
 3. от съобщението за неговото повторно идентифициране, когато е обект на обмен или внасяне от трети страни.
- (2) Паспортите, придружаващи ЕПЖ при обмен, се предават на НВМС от собственика на животновъдния обект по местоназначение, която ги връща на компетентния орган на държавата членка.
- (3) Ветеринарномедицинският паспорт съдържа следната информация:
1. вида ЕПЖ, за което се издава паспортът;
 2. трите имена, постоянен адрес и ЕГН на собственика на ЕПЖ за физическо лице и наименование, адрес на управление, код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец;
 3. регистрационен номер на животновъдния обект;
 4. регистрационен номер на животновъдния обект, в който ЕПЖ е родено;
 5. регистрационни номера на всички животновъдни обекти, в които е пребивавало ЕПЖ, както и датите на всяка смяна на обекта;
 6. номер на ушната марка на животното;
 7. номер на ушната марка на майката или при внасяне от трета страна - номера, с който ЕПЖ е внесено;
 8. описание на животното:
 - а) име (ако има);
 - б) пол;
 - в) възраст;
 - г) цвят на косъма;
 - д) предназначение на животното (развъждане, угояване);
 - е) порода - при племенни животни;
 9. произход на животното (приплод, покупка);
 10. трите имена и печат на ветеринарния лекар, издал паспорта;
 11. дата на издаване на паспорта;
 12. ветеринарна служба, издала паспорта, и нейния адрес и телефон;
 13. здравословен статус на животното - наложени възбрани;
 14. информация за застраховка на животното;
 15. номер и баркод на паспорта;
 16. номер на предишния паспорт;
 17. подпис на собственика.

Чл. 15. (1) Всяко придвижване на ЕПЖ задължително се придружава с паспорта по чл. 14.

(2) Всеки собственик на животновъден обект попълва данните на обекта незабавно в паспорта на новопристигнало ЕПЖ и при последващото придвижване се прилага ал. 1.

(3) В случай на смърт на ЕПЖ паспортът се връща от собственика на официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, в рамките на 7 дни считано от датата на смъртта на животното. Ако животното е изпратено в клиника, собственикът или управителят на клиниката е длъжен да върне паспорта в същия срок.

(4) При изнасяне на ЕПЖ за трети страни паспортът придружава ЕПЖ до ГИВП, от където ще се изнасят животните. Ветеринарният инспектор проверява ЕПЖ, като задържа паспортите им и ги връща в съответната РВМС.

(5) Паспортите по ал. 3 и 4 се връщат с приемно-предавателен протокол.

Чл. 16. (1) Чрез проверки на място НВМС контролира спазването на изискванията за идентификация на ЕПЖ и регистрацията на животновъдните обекти.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват ежегодно и обхващат не по-малко от 10 % от животновъдните обекти за страната, в които се отглеждат ЕПЖ.

(3) Изборът на животновъдните обекти, подлежащи на проверки по ал. 2, се извършва на базата на оценка на риска, като се вземат предвид:

1. броят ЕПЖ в обекта;
2. информацията, получена в НВМС, касаеща предишни заболявания;
3. броят ЕПЖ към момента на избора, сравнен с броя на ЕПЖ за предходната година;
4. значителните промени в броя на животните в сравнение с предходни години;
5. резултатите от предишни проверки, касаещи правилното водене и съхранение на регистъра на обекта и паспортите на ЕПЖ;
6. начинът на подаване на информация до НВМС;
7. други.

(4) След всяка проверка по ал. 2 се изготвя доклад по образец на НВМС, съдържащ:

1. резултата от проверката;
2. направените пропуски;
3. целта на проверката;
4. специалиста, извършил проверката;
5. подписа и становището на собственика на животновъдния обект.

(5) Докладите се обобщават в РВМС и се изпращат в НВМС.

Чл. 17. Проверките по чл. 16 са внезапни. При направено предварително уведомяване проверката се извършва в рамките до 48 h от уведомяването.

Чл. 18. Ежегодно в срок до края на юни НВМС изпраща до Европейската комисия обобщена информация относно направените проверки по спазване изискванията на тази наредба, която съдържа информацията по приложение № 1.

Чл. 19. (1) Мъжки ЕПЖ (бици), регистрирани в племенните книги на организациите, посочени в приложение № 2, и предназначени за културни и спортни събития, с изключение на панаири и изложби, могат да бъдат идентифицирани чрез едно от следните средства за идентификация, одобрени от Европейската комисия:

1. с две ушни марки, изработени от гъвкав, пластичен материал и отговарящи на изискванията по чл. 12;
2. една или две метални ушни марки заедно с друга, избрана от собственика маркировка (тавро);
3. една пластмасова ушна марка заедно с друга, избрана от собственика маркировка (тавро).

(2) Националната ветеринарномедицинска служба разрешава свалянето на ушните марки по ал. 1 преди придвижването до мястото, където ще се проведат културните или спортните събития, или при отбиването на животните. Едновременно със свалянето на двете ушни марки при отбиването животните се таврират.

(3) Собственикът на животните съхранява ушните марки по ал. 2. При всяко придвижване, транспортиране или обмен ушните марки се поставят на животните или ги придружават.

(4) С използването на различните видове средства за идентификация по ал. 1 трябва да се осигурява без затруднение обратното проследяване на животните.

Раздел III

Идентификация на дребни преживни животни

Чл. 20. Дребните преживни животни се идентифицират до 20-ия ден от тяхното раждане, но при всички случаи преди да са напуснали животновъдния обект, в който са родени.

Чл. 21. (1) Дребните преживни животни се идентифицират с две средства:

1. с ушна марка на дясното ухо, която:
 - а) е поставена така, че да е лесно видима от разстояние;
 - б) съдържа следната информация: NVS (Национална ветеринарномедицинска служба), последвано от кода на Република България "BG", кода за съответната област, знак "D", показващ, че се отнася за ДПЖ, и 7-цифрен пореден номер;
2. като второ средство за идентификация:

- а) ушна марка, поставена на лявото ухо, идентична с тази по т. 1, или
- б) татуировка, или
- в) пръстен - само при кози - на надкопитната става, или
- г) електронен транспондер - под формата на електронна ушна марка, търбушен болус или имплант.

(2) От 1 януари 2008 г. като второ средство за идентификация на ДПЖ се използва само електронен транспондер.

Чл. 22. Националната ветеринарномедицинска служба определя вида на второто средство за идентификация. Използваните електронни транспондери отговарят на следните характеристики:

1. те са само четими пасивни, използващи HDX (Half Duplex) или FDX-B (Full Duplex) технология в съответствие със стандартите ISO 11784 и 11785;
2. разчитат се от устройства (четци), отговарящи на стандарт ISO 11785 и четящи HDX и FDX-B транспондери;
3. при използване на портативни четящи устройства се четат от разстояние минимум 12 cm за електронна ушна марка и минимум 20 cm за търбушните болуси, а при използване на стационарни четящи устройства - минимум 50 cm за електронните марки и за търбушните болуси.

Чл. 23. (1) При обмен или внасяне на ДПЖ в Република България те се идентифицират по чл. 20 в срок до 14 дни от извършване на проверката на входящия ГИВП, но във всички случаи преди да напуснат животновъдния обект, в който са внесени. В регистъра на животновъдния обект и в електронната база данни се записват и идентификационните номера на страната на произход, като старото идентификационно средство не се премахва.

(2) Изискванията по ал. 1 не се прилагат при обмен или внасяне на ДПЖ, предназначени за клане и директно транспортирани от ГИВП до кланица и заклани в срок до 5 работни дни от извършване на проверката на входящия ГИВП.

(3) При внасяне на ДПЖ от страна - членка на ЕС, оригиналната ушна марка се запазва.

Чл. 24. (1) Собствениците на животновъдни обекти, в които се отглеждат ДПЖ, водят регистър по чл. 4, ал. 1, т. 3, който съдържа следната допълнителна информация:

1. вид на продукцията (месо, мляко);
2. резултат и дата на последната проверка по чл. 25;
3. при напускане на обекта - трите имена, ЕГН на превозвача и регистрационен намер на транспортното средство; трите имена, постоянен адрес и ЕГН на новия собственик за физическо лице и наименование, адрес на управление и код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец или регистрационен номер на обекта на местопредназначение на животното; дата на отпътуване;
4. при транспортиране на ДПЖ до кланица - регистрационен номер на кланицата и датата на отпътуване;
5. при доставка на нови животни - трите имена, постоянен адрес и ЕГН на предишния собственик за физическо лице и наименование, адрес на управление и код по БУЛСТАТ за юридическо лице и едноличен търговец или регистрационен номер на обекта на произход на животното; дата на пристигане в обекта.

(2) За ДПЖ, родени след 1 януари 2008 г., се актуализират:

1. номерът на индивидуалното идентификационно средство;
2. годината на раждане и датата на идентифициране;
3. месецът и годината на смъртта на ДПЖ в обекта;
4. породата и генотипът (ако е известен).

(3) Собствениците на животновъдни обекти, в които се отглеждат ДПЖ, подават до официалния ветеринарен лекар в съответната община информацията по ал. 1 и 2 и по чл. 9, ал. 2 за поддръжка на електронната база данни.

Чл. 25. (1) Всяка година през октомври собствениците на ДПЖ извършват инвентаризация на ДПЖ в обекта.

(2) До края на ноември информацията от извършената инвентаризация по ал. 1 се подава от собственика на ДПЖ до официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, който я въвежда в електронната база данни.

Раздел IV

Идентификация на свине

Чл. 26. (1) Собствениците на животновъдни обекти, в които се отглеждат свине, поддържат регистъра на животните по чл. 4, ал. 1, т. 3. В регистъра се включва актуализираната информация за всички придвижвания на животните, като се вписва произходът или местоназначението им, номерата на индивидуалните средства за идентификация и датата на тези придвижвания.

(2) Животновъдните обекти, отглеждащи над 50 свине майки, водят регистъра в електронен вид.

Чл. 27. (1) Свинете се идентифицират чрез индивидуални средства за идентификация - ушни марки.

(2) Чрез индивидуалните средства за идентификация:

1. свинете се завеждат в регистъра по чл. 4, ал. 1, т. 3;

2. се определя животновъдният обект, от който произхождат свинете;

3. се сверяват данните на свинете по време на транспортирането им със съпровождащите ги документи.

(3) Ушната марка съдържа следната информация: NVS, кода на Република България "BG", кода за съответната област, знак "S", показващ че се отнася за свине, и 7-цифрен пореден номер.

(4) Свинете се идентифицират възможно най-бързо след раждането, но при всички случаи преди да напуснат животновъдния обект, в който са родени.

(5) Пробите за извършване на епизоотичен контрол се вземат само от свине с индивидуална ушна марка.

Чл. 28. (1) Свине за клане от животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137 ЗВД, в които се отглеждат над 50 свине майки, могат да не се идентифицират с индивидуална ушна марка. В този случай се използва обща ушна марка, която съдържа следната информация: NVS, кода на Република България "BG", двуцифрен код за региона и номера на животновъдния обект.

(2) Ушните марки по ал. 1 са зелени на цвят и имат размера и формата на индивидуалните ушни марки за свине.

(3) Ушните марки по ал. 1 се закупуват, доставят и поставят от собственика на обекта.

(4) При придвижването на свине за клане, идентифицирани с марки по ал. 1, във ветеринарномедицинското свидетелство се записват номерът на марката и броят на животните.

Чл. 29. (1) При обмен или внасяне на свине в Република България те се идентифицират по чл. 27 в срок до 30 дни от извършване на проверката на входящия ГИВП, но във всички случаи преди да напуснат животновъдния обект, в който са внесени. В регистъра на животновъдния обект и в електронната база данни се записват и идентификационните номера на страната на произход, като старото идентификационно средство не се премахва.

(2) При обмен или внасяне на свине, предназначени за клане в срок до 30 дни от извършване на проверката на входящия ГИВП, не се прилагат изискванията по ал. 1.

(3) При внасяне на свине от страна - членка на ЕС, оригиналната ушна марка се запазва.

Чл. 30. За осъществяване на дейността по чл. 29 НВМС може да поиска информация за свинете от компетентните органи на съответните държави, от които те произхождат.

Раздел V Контрол

Чл. 31. (1) Националната ветеринарномедицинска служба контролира спазването на изискванията по тази наредба чрез проверки.

(2) При констатирани нарушения на изискванията по тази наредба официалният ветеринарен лекар налага административно наказание и предприема административни мерки по реда на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 32. Националната ветеринарномедицинска служба оказва съдействие на ветеринарни експерти от Европейската комисия при извършване на проверки относно прилагането на мерките по тази наредба.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Животни" са всички едри преживни животни, дребни преживни животни и свине.

2. "Едри преживни животни" са говедата и биволи от видовете *Bos taurus*, *Bubalus bubalus*.

3. "Говеда и биволи за клане" са животните от говежди животински вид (включително и такива от вида *Bison bison* и *Bubalus bubalus*), предназначени за откарване в кланица или събирателен център, от който те могат да бъдат откарани само и единствено за клане.

4. "Говеда и биволи за развъждане" са животните от говежди животински вид (включително и такива от вида *Bison bison* и *Bubalus bubalus*), предназначени за отглеждане, производство на мляко или месо, за опитни цели, за панаири или изложби, с изключение на животните за културни или спортни мероприятия.

5. "Дребни преживни животни" са овцете и козите от видовете *Ovis* и *Capra*.

6. "Овце или кози, предназначени за клане" са овцете и козите, предназначени директно или след преминаване през одобрен събирателен център за отвеждане в кланица с цел тяхното клане.

7. "Овце и кози, предназначени за развъждане" са овцете и козите, които се транспортират директно или чрез преминаване през одобрен събирателен център до крайното им местоназначение и са предназначени за разплод.

8. "Овце или кози, предназначени за угояване" са овцете и козите, които се транспортират директно или чрез преминаване през одобрен събирателен център до крайното им местоназначение и са предназначени за угояване преди клане.

9. "Свине" са всички животни от вида *Sus*.

10. "Свине за клане" са всички животни от вида *Sus*, предназначени за отвеждане в кланица или събирателен център, от който може да бъдат откарани само и единствено за клане.

11. "Животновъден обект" е всяко предприятие, всяка структура или в случай на пасищно земеделие всяка среда, разположена на територията на Република България, в която се държат, настаняват или отглеждат животни постоянно или временно.

12. "Собственик на животните" е всяко физическо или юридическо лице, на чиито грижи са поверени животните и което е отговорно за тях постоянно или временно, включително и по време на транспортиране или предлагане на пазара.

13. "Компетентен орган" е централният орган на държава членка, който извършва ветеринарни проверки, или всеки друг орган, на който той е делегирал това правомощие.

14. "Обмен" е търговията с животни и зародишни продукти между държави - членки на Европейския съюз.

15. "Средство за идентификация" е всяко средство, чрез което индивидуално и уникално се идентифицира животното и служи за обратното му проследяване.

16. "Електронна ушна марка" е ушната марка, в която има електронен транспондер.

17. "Търбушен болус" е електронно средство за идентификация с цилиндрична форма, което се поставя в търбуха на преживно животно директно или чрез помощно приспособление. Болусът се състои от запечатан керамичен корпус, в който е поставен транспондер.

18. "Имплант" е електронно средство за идентификация, което се инжектира подкожно в тялото на животното.

19. "Електронен транспондер" е пасивно (само четимо) устройство, което предава запомнената в него информация, когато се активира от четящо устройство.

20. "Техногенни замърсители" са субстанциите, получени в резултат от жизнената и стопанската дейност на човека, които при попадането им в околната среда чрез въздуха, водата или почвата може да влязат в контакт с животни, хора и/или растения и да окажат неблагоприятно въздействие върху здравето или живота им.

21. "Обратното проследяване на животните" е проследяването на придвижването на животните през всички животновъдни обекти, през които те са преминали, до животновъдния обект, в който те са родени или от който произхождат.

22. "Географски координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на обекта" е точното и еднозначното определяне на местоположението на животновъдния обект върху географската карта на страната.

23. "Тавро" е траен и незаличим знак върху кожата на животното, получен чрез изгаряне с нагорещо желязо или изстудено с течен азот.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. В срок до 31 декември 2007 г. НВМС следва да замени ветеринарномедицинските паспорти на ЕПЖ с ветеринарномедицински паспорти, издадени по реда на тази наредба. Идентификацията на животните, извършена до влизане в сила на тази наредба, се запазва.

§ 3. Разпоредбите по чл. 13, ал. 3, чл. 23, ал. 3 и чл. 29, ал. 3 се прилагат до 1 януари 2007 г.

§ 4. Разпоредбите по чл. 21, ал. 1, т. 2, букви "а" - "в" се прилагат до 1 януари 2008 г.

§ 5. Техническото изпълнение на системата за идентификация на животните и регистрация на животновъдните обекти по тази наредба се урежда с инструкцията, издадена от генералния директор на НВМС.

§ 6. Наредбата се издава на основание чл. 51, ал. 5 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 7. Наредбата отменя Наредба № 6 от 2003 г. за идентификация на животните и регистрация на животновъдните обекти, в които те се отглеждат (ДВ, бр. 7 от 2003 г.).

§ 8. За неуредените с тази наредба случаи се прилагат разпоредбите на Наредба № 26 от 2006 г. за условията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортирането им (ДВ, бр. 23 от 2006 г.), която транспонира разпоредбите на Директива № 91/628/ЕИО и въвежда изискванията на Регламенти 97/1255/ЕИО и 98/411/ЕИО, Наредба № 13 от 2006 г. за условията и реда за провеждане на граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на животни (ДВ, бр. 17 от 2006 г.), която транспонира разпоредбите на Директива № 91/496/ЕИО, Наредба по чл. 54 ЗВД за здравните изисквания към говеда и свине при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (транспонира разпоредбите на Директива № 64/432/ЕИО), Наредба по чл. 54 ЗВД за здравните изисквания към овце и кози при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (транспонира разпоредбите на Директива № 91/68/ЕИО).

§ 9. Тази наредба транспонира разпоредбите на Директива № 92/102/ЕС за идентификация и регистрация на животните и въвежда изискванията на Регламент 1760/2000, създаващ система за идентификация и регистрация на говеда, и Регламент № 21/2004 относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, Регламент № 2680/1999 относно одобряване на система за идентификация на бикове, предназначени за културни и спортни събития, Регламент № 1082/2003 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на съвета относно минималното ниво на контрол, който следва да се извършва в рамките на системата за идентификация и регистрация на едър рогат добитък, Регламент № 911/2004 за прилагането на Регламент № 1760/2000 относно ушните марки, паспортите и регистрите на животновъдния обект и Решение № 2000/678 за определяне на подробни правила за регистрация на животновъдните обекти в базата данни за свине.

§ 10. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 11. Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

За министър: **Св. Бъчварова**

Приложение № 1 към чл. 18

Доклад за резултата от контрола, извършен във връзка с идентификацията на ЕПЖ и регистрацията на животновъдните обекти за ЕПЖ

1. Обща информация за животните и проверките:

Общ брой животновъдни обекти,
регистрирани към 1 януари на
предходната година

Общ брой проверени обекти

Общ брой извършени проверки

Общ брой ЕПЖ, регистрирани
към 1 януари на предходната година

Общ брой ЕПЖ в проверените
обекти

2. Открити нарушения по категории:

	Засегнати животни	Засегнати обекти
1. Пропуски в идентифицирането на животните		
2. Несъответствия в регистъра на животновъдния обект		
3. Пропуски при обявяването на раждания, смърт или движения		
4. Несъответствия в паспортите		
5. Животни /обекти само с едно нарушение като описаните в т. 1 - 4		
6. Животни /обекти с повече от едно нарушение като описаните в т. 1 - 4		
7. Животни/обекти с общо нарушения (сума на т. 5 и 6)		

3. Наложени санкции

	Засегнати животни	Засегнати обекти
1. Възбрани за движение на единични ЕПЖ		
2. Възбрани за движение на всички ЕПЖ в животновъдния обект		
3. Унищожени животни		
4. Общо		

Приложение № 2 към чл. 19

Организации за регистриране на животни, предназначени за културни и спортни събития

А) - "Asociación nacional de ganaderías de Lidia"

- "Asociación de ganaderos de Lidia unidos"

- "Agrupación española de reses bravas"

- "Unión de criadores de toros de Lidia"

Б) "Associação de Criadores de Toiros de Lide" - относно развъждането на породата Brava за животни, родени в Португалия

В) "Association des éleveurs Français de taureaux de combat" - относно развъждането на породата Brave или на животни за битки и "Association des éleveurs de la Raço di biou" - относно развъждането на породите Camargue или Raço di biou за животни, родени във Франция (включително и кръстоските им).

34098